

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi január hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérlete és más bűncselekmény miatt I.r.vádltott és társa ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. évi február hó 14. napján kihirdetett Fk.78/2007/25. számú **ítéletét** II.r. vádltott vonatkozásában megváltoztatja, a kötelező magatartási szabályt mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. és II.r. vádltottak vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy I.r. vádltott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe a 2006. augusztus hó 22-től 2006. szeptember 24. napjáig, majd 2006. október 19-től 2008. február 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be.

A másodfokú eljárásban 6.600.- /Hatezer-hatszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 3.600.- /Háromezer-hatszáz/ Ft-ot I.r., míg 3.000.- /Háromezer/ Ft-ot II.r. vádltott visel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében bűnösnek mondta ki I.r. vádltottat 1 rb, a Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében, 2 rb, a Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntettének kísérletében és 3 rb, a Btk. 195.§ (1), (5) bekezdés II. tétele szerint minősülő kiskorú veszélyeztetésének büntettében. Ezért, mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást alkalmazott, elrendelte alkoholisták kényszergyógyítását, az I.r. vádltott korábbi elítéléséhez fűződő feltételes szabadságot megszüntette és megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

II.r. vádlott bűnösségét a megyei bíróság kimondta 1 rb, a Btk. 229.§ (1) bekezdés I. tételébe ütköző és a Btk. 230.§-a szerint minősülő közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében és 1 rb, a Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetében. Ezért 1 évre próbára bocsátotta azzal, hogy a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. Kötelező magatartási szabályként előírta, hogy jelenjen meg gyermekpszichológiai szakrendelésen állapotfelmérés céljából. A II.r. vádlottat az ellene 1 rb, a Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság határozott még a bűnügyről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az I.r., II.r. vádlott és védőik - egységesen - elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek, ehhez csatlakozott a fiatalkorú vádlott eseti gondnoka is. Az elsőfokon eljáró ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.181/2008/1-II. számú átiratában helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a II.r. vádlott kivételével megjelentek az érintettek, és fellebbezéseiket fenntartották.

Az I.r. vádlott védője a fellebbezését a másodlagos kérelme szerint indokolta, és az enyhítő körülmények nyomatékossában értékelésével a büntetés mérséklését kérte.

II.r. vádlott védője perbeszédében hangsúlyozta, hogy védence családi körülményeinek az áldozata, problémás személyisége miatt a pártfogó felügyelet magatartási szabályait nem tudná betartani. Méltányos döntést kért.

Az eseti gondnok egyetértett a védő által előadottakkal.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő indítványát. A vádlottakkal szemben alkalmazott büntetést, illetve próbára bocsátás intézkedést méltányosnak nevezte, és álláspontja szerint enyhítésre nincs lehetőség.

I.r. vádlott továbbra is elsődlegesen felmentését, másodlagosan büntetésének enyhítését kérte. Tagadta, hogy fojtogatta volna feleségét, Krisztián nem mond igazat, csak el akarják távolítani a lakásból. Az utóbbi időben rosszabb a helyzet, fia agresszíven viselkedik.

Az ítélőtábla a Be. 348.§ (1), (2) bekezdés szerinti részleges felülbírálat során - a II.r. vádlott vonatkozásában hozott felmentő rendelkezés elsőfokon jogerőre emelkedett - II.r. vádlott tekintetében az enyhítésre irányuló fellebbezést részben alaposnak találta, míg a további jogorvoslati kérelmek nem alaposak.

A megyei bíróság a büntetőeljárás szabályainak megtartásával folytatta le az eljárást. Ennek során maradéktalanul eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének, és a megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is alaposan megvizsgálta, s azok helyes mérlegelésével

állapította meg a tényállást, amely minden szempontból megalapozott így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A bizonyítékok mérlegelésén nyugvó, megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható, ezért az ezt támadó vádlotti és védői érvelések nem vezethetnek eredményre. Az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta, megnyugtatóan tisztázta az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges kérdéseket. Tényállási pontonként egyenként felhívta a releváns adatokat, részletezte a vádlotti és tanúvallomásokat, szakértői megállapításokat és utalt az okirati bizonyítékok tartalmára. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy a vádlottak tagadásával szemben mire alapozta a tényállást. Gondolatmenete logikusan felépített, érvei meggyőzőek, azokat az ítéletábra minden vonatkozásban osztotta.

Az ismétlődő családi veszekedések, családon belüli tettegesség, a házasság felbomlása, a vagyoni vita, valamelyik fél alkoholproblémája, az ilyen körülmények között felnövő gyermekekkel kapcsolatos devianciák számos olyan konfliktust eredményeznek, amikor a hatóságnak közbe kell lépnie. Gyakori, hogy az abban résztvevőkön kívül nincs kívülálló szemtanúja az ügynek, rendőri intézkedés nem minden esetben történik, az orvosi ellátás magát a bekövetkezett sérülést igazolja. Szakértői bizonyítást kell igénybe venni, illetve az elkövetés körülményeinek a megállapításához az előzmények megismerése, az utólag tapasztaltak, a tárgyi bizonyítékok nyújthatnak támpontot. Hozzá tartozói vallomások állhatnak még egyik vagy másik fél mellett. Ezért ilyen esetekben a bíróságnak különös gonddal kell vizsgálni valamennyi felmerült körülményt, hogy a közvetlen és közvetett, személyi, tárgyi bizonyítékok közül valóban csak azokat fogadja el, amelyek kétséget kizáróan bizonyítást nyertek. Ennek a megyei bíróság jelen ügyben eleget tett, a vád keretein belül, amit bizonyítottnak talált ott marasztaló döntést hozott, ellenkező esetben pedig felmentő rendelkezés született. A bizonyítékokat vádlotti és sértetti oldalról is vizsgálta, mérlegelésének szempontjairól számot adott, ezért az I.r. vádlott védekezése a másodfokú bíróság előtt sem foghat helyt.

A megállapított tényállás alapján I.r. és II.r. vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményeiknek megnevezése, minősítése és rendbelisége helyénvaló.

A bünteteskiszabási tényezőket feltárta az elsőfokú bíróság mindkét vádlottnál, és azok megfelelő értékelésével szabott ki halmazati büntetést az I.r. vádlottal szemben, illetve alkalmazott intézkedést a fiatalos II.r. vádlott esetében. I.r. vádlott vonatkozásában a fő, és mellékbüntetés nemében, mértékében szükséges és elégséges szankció - a börtönbüntetés jelentős mértékű enyhítésére nincs lehetőség -, amelyhez

igazodik a mellékbüntetés. Alkoholista életvezetése miatt a kényszergyógyításának az elrendelése sem kifogásolható.

A fiatalkorú vádlott tekintetében a próbára bocsátás intézkedés az egyéni megelőzés, nevelés elsődlegességét szem előtt tartva a Btk. 108.§ (1) bekezdésben írtaknak megfelel, a próbaidő tartama pedig méltányos. Maradéktalanul igazolódott az eljárás során, hogy más intézkedés nem alkalmazható nála. Tanulmányait befejezte, az élet egyéb területein azonban megbízhatatlan, a konvenciókhoz, általános szabályokhoz életvitelével nem alkalmazkodik. A pártfogó felügyelet a törvény kötelező rendelkezése, egyben kellően szolgálja a helyes irányú fejlődését, és azt, hogy a társadalom hasznos tagjává váljék.

Az ítéletábra megállapította, hogy II.r. vádlott vonatkozásában a megyei bíróság törvénysértő kötelező magatartási szabályt írt elő, amely egyben oka fogyott és végrehajthatatlan. A pártfogó felügyelet keretében elrendelt magatartási szabályok a büntetőjogi intézkedés lényegét képező büntető anyagi jogi szabályok. A pártfogó felügyelet során elrendelhető magatartási szabályok között a hatályos szabályozás nem teszi lehetővé a gyermekpszichológiai szakrendelésen állapotfelmérés céljából való megjelenés előírását a terhelt részére. A jogintézmény csak akkor alkalmazható céljának megfelelően, ha kizárólag a pártfogolt ellenőrzését, irányítását, a társadalomba való beilleszkedését segíti, de nem jelent ezzel összeegyeztethetetlen beavatkozást a pártfogolt magánéletébe, nem sértheti a betegjogokat, az emberi méltóságot, az egészségügyi szolgáltatás tekintetében az önrendelkezéshez való jogot. A bíróság által előírt állapotfelmérés egy hozzájárulást feltételező beavatkozás, az egészségügyi ellátás része, amit a kezeléstől nem lehet különválasztani. A 18. életévét betöltött II.r. vádlott amúgy sem tartozik az egészségügyi törvény alapján gyermek általános vagy szakellátási körbe. Ezért a másodfokú bíróság a II.r. vádlott tekintetében a kötelező magatartási szabályt mellőzte.

Az ítélet felülbírálat alá vont egyéb járulékos rendelkezései helytállóak. Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása kapcsán egy dátum elírást kellett korrigálni az iratok alapján, illetőleg a 27. oldal 1. bekezdésében olvasható jogi indokolás annyiban szorul pontosításra, hogy a rugós kés, mint a bűncselekmény eszköze esik elkobzás alá.

Fentiekre figyelemmel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a II.r. vádlott vonatkozásában a Be. 372.§ (1) bekezdése szerint részben megváltoztatta, míg egyebekben I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2009. január 13. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Fk.78/2007/25. számú ítélete meg nem változtatott részében I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. január 13. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: